Thương gia bán rong

An Hoang Trung Tuong 2008-06-29 01:49

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Trung Tướng rất ấn tượng cái bạn mẹ gì viết bài Vẻ Đẹp Hàng Rong khôi ngô điều chịu. Cái mẹ gì Một Nhà Thơ Mẽo Tiếc Hàng Rong Hà Nội khiếp khiếp.

Phải dạo qua thị trường lấy một vài con số.

Tiệt đại đa phần dân bán rong ở Hà Nội (Sài Gòn cũng thế, cấm cãi, cãi Trung Tướng đá cho phát vỡ mẹ a-lô) là dân ngoại tỉnh nhập cư.

Tại sao đang phơi phới Dân Có Ruộng Dập Dìu Hợp Tác Lúa Mượt Đồng Ấm Áp Làng Quê các đồng chí ý bỗng chuyển dịch cơ cấu kinh doanh nhong nhong hè phố bán hàng rong bất chấp mưa nắng não nùng kinh bỏ mẹ?

Có điếu gì không tính được? Thu nhập bình quân của một đồng chí bần nông Thanh Hóa quãng 7 tạ thóc một năm (ngô khoai sắn ma túy quy đổi thóc hết mẹ cho vuông), thành tiền quãng 2 trẹo, tức một tháng đạt chừng 150 ngàn đồng.

Thu nhập của đồng chí uýnh giày con đồng chí bần nông Thanh Hóa mới chuyển dịch cơ cấu ra thủ đô văn vật đạt quãng 1.5 trẹo một tháng sau khi trừ tiền trọ và ăn. Tỷ như đồng chí này này:

Thu nhập của đồng chí ăn mày cháu đồng chí bần nông Thanh Hóa mới chuyển dịch cơ cấu ra thủ đô văn vật cao hơn chút đỉnh. Nếu có lợi thế thể hình như cụt tay khèo chân, thì một đồng chí ăn mày có thể thu nhập 5-10 trẹo một tháng, cá biệt có đồng chí thu nhập 30 trẹo, bằng lương của đồng chí tổng giám đốc Vinamoto vừa mới được trung ương

tuyển dụng. Tỷ như đồng chí này này:

Tất nhiên không phải đồng chí bần nông nào cũng đủ năng lực làm ăn mày, và không phải lứa tuổi nào và giới tính nào cũng đi uýnh giày được. Như các đồng chí gái này này:

Thế là lực lượng thương gia bán rong, tức tư bửn chạy rông, hình thành và phát triển vũ bẫu, kinh bỏ mẹ.

Dễ khởi nghiệp nhất là bán bánh mì. Chỉ với 100 ngàn đồng vốn, a-lê-hấp bần nông ta triển khai hai sọt bánh mì khắp hang cùng ngõ tận. Như thế này này:

Khi lưng vốn lồi lồi tí chút, bần nông ta sắm con xe thồ, thế là có phương tiện vận tải, và chính thức gia nhập đội ngũ tư bửn Lừa. Tỷ như đồng chí này, bần nông vọt lên thương gia phút chốc:

Nếu khéo tiếp thị, thương gia ta có thể đạt doanh số ba trăm bánh/ngày, lãi gộp quãng 90 ngàn đồng (khoảng 5 bắc Mẽo), trừ tiền ăn và ngủ thì còn quãng 50 ngàn. Tức thu nhập của bà tư bửn bánh mì đúng bằng ông chuyên viên uýnh giày. Ô kê tốt. Dù sao kinh doanh bánh mì cũng là kinh doanh thứ cấp, oai hơn uýnh giày, vốn là hạng dịch vụ cơ bắp sơ cấp.

Tất nhiên trẹo rưỡi mỗi tháng thì không đủ xiền mua Bim Vi cỡi chơi như cái đồng chí gì gì hải quan mới bị đòm chết ở Hải Phòng. Do vậy

các nhà tư bửn hàng rong lúc có dịp lại phải ra tay nhón thứ này thứ kia trên đường thiên lý. Một bộ phận không nhỏ trong số họ luôn sắn sàng giở thành tội phạm.

Một trăm ngàn thương gia bán rong đang sống chiến đấu lao động và học tập ở Hà Nội là con số ước đoán của nhà kinh tế xa-lông Phò Kiến Thành điếu bâu giờ tra cứu xem giai cấp hàng rong sống chiến đấu lao động và học tập thế nào. Nếu tính cả các loại hình dịch vụ hót cứt, xe thồ, thậm chí uýnh giày.. là kinh doanh hàng rong (họ bán dịch vụ thay vì hàng hóa sản phẩm thôi), thì số các nhà tư bửn hàng rong Hà Nội phải lên tới nửa trẹo.

Tại sao ngày xưa vắng thương gia rong như thế? Nếu các đồng chí giả nhời được câu này thì các đồng chí hiểu ngay việc cấm hàng rong sẽ có hậu quả ra sao.

Chẳng hậu quả mẹ gì. Đơn giản bần nông ta sẽ giở về với cái máng lợn Thanh Hóa, điếu thèm làm tư bẩn bánh mì nữa. Nếu cứ bấu xấu vào thủ đô văn vật mót 1.5 trẹo, thì lấy điếu ai xây đắp Nông Cống ra thiên đàng? Ai cũng tính bái bai Nông Cống tới Đê La Thành kiếm thặng dư, thì lấy điếu đâu xiền đầu tư cho tổ quốc Thanh Hóa vươn lên sánh vai các đại cường năm châu hử hử?

Ở bên tư bửn thối nát cũng có giai cấp bán hàng rong. Ở Ý là bọn gốc Đông Hồi Tây Hồi. Ở Đức là bọn Thổ và Ấn. Ở Pháp là bọn Bắc Phi da tái như cuống dái.

Tại sao chỉ bọn nhập cư nghèo dúm dó mới chọn kiếp tư bửn chạy lông nhông? Hỏi đã là giả nhời.

Để triệt thoái hàng rong, thì Trung Tướng đã chỉ đạo trung ương bình tĩnh nghiên cứu chủ trương đường lối. Các đồng chí đừng vì ghét trung ương mà phán trung ương làm cái điếu gì cũng hời hợt nhá. Mấy vướn để nủi cộm là:

- An ninh và môi trường bị ảnh hưởng ra sao?
- Sản xuất nông nghiệp xáo trộn thế nào?
- Vệ sinh sức khỏe, an toàn thực phẩm, an toàn lao động?
- Mỹ quan đô thị?
- Vưn vưn..

Dững món này đều có thể chế biến thành dững con số xinh đẹp. So chúng với doanh lượng, thu nhập, thuế má của giai cấp bán rong, là tòi ngay kết luận. Trung Tướng sẽ công bố các con số khi nào chi bộ bớt phò.

(@2008)

COMMENTS